

alle Sider nu anses for det allervigtigste i Retsplejen, snarere burde gaa den modsatte Vej og udvide Landsretternes Antal, ogsaa for derved at bringe Retsplejen i nærmere Forbindelse med Befolkningen. Mindretallet gaar dog ikke videre end til, i Overensstemmelse med det tidligere gentagne Gange fremsatte Regeringsforslag, at foreslaa 3 Landsretskredse, hvoraf Vestre Landsretskreds bliver som nu, medens de fynske Amter udskilles af Østre Landsretskreds og sammenlægges med de sønderjydske Landsdele og tilsammen kommer til at udgøre Søndre Landsretskreds. Søndre Landsret faar sit Sæde i Sønderborg, men der indrettes i Odense en Afdeling af denne Rets Embedskontor. Ved den sidstnævnte Ordning opnaar man i ikke ringe Grad at imødekomme et længe næret Ønske i de fynske Amter, ligesom man undgaar at fjerne det efter Genforeningen oprettede Landsrets-Sæde i Sønderborg. Mindretallet mener, at der ved en saadan Afgørelse af hele dette Spørgsmaal dels opnaas at tilvejebringe en Landsretskreds af passende Størrelse, og dels at der tages berettiget Hensyn til Ønskerne i den sønderjydske Befolkning, hvad Mindretallet nærmere høyleste. Det stillede altsaa Ændringsforslag om at bevare 3 Landsretter. Subsidiært foreslog Mindretallet: »Under Østre Landsret oprettes et Kontor i Odense med en honorarlønnet Jurist som fast Leder. Sager, der anlægges i de fynske Amter, kan kun med begge Parter Samtykke af Landsretten berammes til Domsforhandling andetsteds i Landsretskredsen.«

Med Hensyn til det tredie Spørgsmaal, Udvidelsen af Underdommernes Kompetence i borgerlige Sager, delte Udvalget sig i forskellige Mindretal.

Et *Mindretal* (Vagn Bro, Christen Christensen, Elgaard, Pürschel, Samuelsen og Vejen) udtalte, at det »er af den Opfattelse, at en Gennemførelse af den ovennævnte udvidede Adgang for Landsretten til at rejse ud til Domsforhandling vil give Landsretterne et saaledes øget Arbejde, at det for at undgaa Forøgelse af det faste Personale ved disse Retter er nødvendigt ad anden Vej at søge Retternes Arbejde lettet, og kan derfor tilraade Gennemførelsen af Lovforslagets § 36« (der omhandlede dette Spørgsmaal) »dog saaledes ændret, at Grænsen for Underretternes Kompetence sættes ved 1 500 Kr.

Man har under Drøftelserne i Udvalget været inde paa Tanken om at give Udvidelsen visse Begrænsninger enten saaledes, at der tillægges Parterne Ret til for Sager mellem 800 Kr. (den nuværende Grænse) og 2 000 Kr. (Forslagets Grænse) at vedtage Behandling ved Landsretten, eller saaledes, at en Part mulig med Godkendelse af den forberedende Underretsdommer eller af et Landsretsudvalg kunde begære Sagen paakendt ved Landsretten, men der har mod alle de